

30 Ocak Aşk Serenatları

– KANBER İHSAN · 06 Nisan 2019

Ah ah..Yine yoksun gözlerimin bendinde
Yine yoksun
Yine uğramamışsın
saatte altmış defa baktığım yere
Sessizce en ufak bir varlık belirtini göreceğim diye (watsapp)
Kendimi bıraktım o yere.
Gidiyorum.
Haklılığını var saymıyorum ki
Bu çocukça heyecanımın yanında

Şimdi yoksun.

Yoksun yok....
Bakıyorum
Gitmişsin bu şehirden

Sanki.....

ellerini tuttuğum sokaklar boş şimdi
O eski evin camına bakıyorum
bağlanmışım o sokağa
Gidemiyorum...
O bindiğimiz otobüse...
O sahile kadar yürüdüğümüz caddelere...
Ah ah...

O anılar //// mecbur bırakılmışım bu şehirde
Ceza gibi.
Ne kötüdür anlatamamak bütünlerini tastamam
Anlatamamak ne ahmakçadır
ağızdan ağıza
Ve istediğim kadar tutmamak ağzımı ağzında

Varolmak ne ağırdır şimdi
gözlerinin hedefi olarak çivilenmiş en incecik yerinden

Ve ne kadar zordur
İmkani ////bir imkanı varken imkansıza beklemek
Ve ne güzeldir
senin geçeceğin kaldırımda sırf geçebilirsin ümidiyle beklemek....
Değer
elbet değer senin olduğun evrende vurulmak sırtından bile.

İlk şarkını söylerken gibi terlemek sana gelirken
İlk öpüşmendeki çelimsizliğin aklında
ya sonra.
Acımasızdım kendime gözlerinden ötürüydü
Heyacanlı
bilge ve oldukça utangaçtı ellerin
Bir bilsem bir...duysam yüreğini salladığımı
Söylesen
Beklesem
Elinle
Dilinle
Gözlerin ah illede... illede gözlerinle..